

Centre Cultural La Nau

22.30 h - Entrada 3€

- Cant de batre de José Cruaños** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- La xitxarra** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- L'u de Biar** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- Gerineldo** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- Seguidilles de la Foia** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- Cant de batre de Rotglà i Corberà** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- Jota de les Ventes** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: Joan Moixino
- La Perxelera** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- Cant de batre del Genovés** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- El copeo d'Ontinyent** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- L'u del Tio Rito** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional
- La Tarara** música: tradicional/Pere Ródenas; lletra: tradicional

24/06 Dilluns

4

Grup de Dansa i Orquestra Filharmònica de la Universitat de València
Yoshua Cienfuegos i Maynor Chaves, coreògrafs
Beatriz Fernández, directora

25/06 Dimarts

30 anys d'història de la percussió a València
Amores Grup de Percussió

26/06 Dimecres

Lucretia Borgia: entre la història, el mite i la llegenda
Capella de Ministrers
Carles Magraner, director

27/06 Dijous

Cor de la Generalitat Valenciana
Francisco Hervás, piano
Jordi Blanch i Francesc Perales directores

28/06 Divendres

50 anys de l'Olympia
Paco Ibáñez

29/06 Dissabte

XXX

Spanish Brass

30/06 Diumenge

African Passion by JS Bach
Orfeó Universitari de València
Proletaris del Ritme, percussió
Luna de Àfrica, percussió, veus i dansa
Tesa, textos i rap
Jesús S. Chapi i Francesc Valdecabres, direcció

01/07 Dilluns

Prélude

Antonio Galera, piano

02/07 Dimarts

Orquestra de València
Rubén Simeó, trompeta
Óscar Oliver, piano
Beatriz Fernández, directora
23 FESTIVAL DE JAZZ DE VALÈNCIA
PALAU DE LA MÚSICA
A benefici de Galgos 112

03/07 Dimecres

"Gramsci, un'Omnia, una Vida"
Tenores di Neoneli
(amb Orlando i Eliseo Mascia)
POLIRÍTMIA

04/07 Dijous

Allegrock
Coral Allegro ONCE València
Christian García, director

Venda anticipada d'entrades a partir del 5 de juny a:
www.latenda.es/entrades
o al Centre Cultural La Nau
Localitats no numerades.
Aforament limitat

Plaça Patriarca

Entrada lliure

GRAN FIRA DE VALÈNCIA
POLIRÍTMIA

05/07 Divendres. 21:30h

Eliseo Parra i
Las Piojas en Costura

06/07 Dissabte. 20:00h

De banda a banda del Mediterrani
Pep Botifarra i Ahmed Touzani

07/07 Diumenge. 21:30h

Els dies i les dones
Sis veus

Serenates 2019

De banda a banda del Mediterrani
Pep "Botifarra" i Ahmed Touzani

Dissabte 06/07 - 21.30h. Plaça del Patriarca

polirítmia

FESTES de VALÈNCIA

DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Artes i Cultura

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

PALAU DE LA MÚSICA

ISEACV IEASD Escola d'Art i Superior de Disseny de València

Sabadell Fundació

Fundació Bancaixa

caixa popular

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

La Nau

GENERALITAT VALÈNCIANA

INSTITUT VALÈNCIA DE CULTURA

DE BANDA A BANDA DEL MEDITERRANI

Ja fa uns quants anys que el músic marroquí Ahmed Touzani (nascut a Tànger) va arribar al Genovés, carregat amb el seu violí, el seu llaüt, la seua veu i el domini de la música popular del seu país. Ara, després que ell i Pep Gimeno “Botifarra” entraren en contacte, i fruit d’un temps de treball i de coneixement dels respectius repertoris, ens ofereixen *De banda a banda del Mediterrani*, un espectacle on descobrirem les increïbles similituds entre la música de les ribes nord i sud del Mediterrani.

El disc ha estat produït per Pere Ródenas i publicat pel segell català Temps Record.

Pep Gimeno “Botifarra”: veu i percussió
Ahmed Touzani: veu i violí

Xus Belda: percussió
Vicent Carrasco: guitarró, guitarra i llaüt
Òscar Cortés: baix elèctric
Raül Garcia: trompeta
Tony Molina: trombó
Hèctor Peropadre: dolçaina, llaüt i acordió
Juan Ramón Martí: dolçaina i flabiol
Pere Ródenas: guitarra i oud
Ricard Soriano: dolçaina i flabiol

*Amb la col·laboració de la Colla de dolçainers i tabaleters
La Socarrà de Xàtiva i la Colla de dolçaines i percussió de
la Universitat de València*

Les vicissituds històriques viscudes pels valencians parteixen d’un horitzó mític que divideix l’eix cronològic en dos parts: la més recent, governada per les regles de la historiografia convencional, i l’anterior, sotmesa als designis del mite. Totes les genealogies valencianes coincideixen en eixe punt divisor, l’origen comú, un únic punt de fuga on la memòria històrica es dissol en l’imaginari col·lectiu: el temps dels moros. Accidents geogràfics cridaners, jaciments prehistòrics, ruïnes medievals: tot és atribuït a un passat àrab idealitzat. El moro és, alhora, l’antagonista i el predecessor. L’altre absolut i, al mateix temps, una part indestruïble de nosaltres. D’ací la torbadora ambigüitat amb què es tractada la seua figura a les festes de moros i cristians.

Contràriament, des de determinats àmbits acadèmics, s’ha tendit darrerament a minimitzar l’empremta que deixaren els àrabs en la cultura dels valencians cristians. Com si vora quatre-cents anys de convivència hagueren passat debades. Com si no n’hi haguera suficients evidències paisatgístiques, etimològiques o toponímiques que ho corroboraren cada dia. I com si algunes estructures musicals conservades en la tradició oral no ens ho feren suposar cada vegada que les sentim elevar-se amb la seua antiga majestuositat.

Pep Gimeno “Botifarra” i Ahmed Touzani no són etnomusicòlegs, ni antropòlegs culturals. Només són músics, uns grans músics, malgrat no lligen papers pautats. Per això no plantegen este treball com una recerca científica a l’encalç de les arrels comunes de la música valenciana i magrebí. Al contrari, tots dos bescanvien ací el raonament erudit per la intuïció -una de les armes més poderoses del músic- i, des de la seua pròpia vivència musical, detecten en les músiques populars de les dues bandes de la Mediterrània parentius propers, avinences melòdiques estretes, ritmes consanguinis, afinitats subtilíssimes... i ens les serveixen redoblades de joia i germanor.

La proposta no passaria de ser un joc més o menys atractiu si no fora perquè, en el seu mateix disseny, conté dues càrregues ideològiques de gran calat: d’una banda, la impugnació de la interessada divisió entre “ells” i “nosaltres” que busca alçar barreres infranquejables i ocultar les proximitats culturals; i de l’altra, la mirada a la Mediterrània com un espai de convivència i intercanvi, i no com la frontera funesta i letal en què l’han convertida les polítiques miserables i deshumanitzades amb què estem sent castigats.

Ningú no podrà negar que trobar espais on regna l’entesa i la humanitat, en uns temps tan incerts com els actuals, resulta francament reconfortant.

Josep Vicent Frechina

